

ти въспитака; сътне като видѣ въ немъ такъвъ разъмъ и добрина, колко много заминаваше хъбостъта ѝ, той защото беше докеца, поискъ ж за жена. Тя не рачи, защото са била врекла на избавитела си офицера, Попскія сина; и стое на хоратата си, ако и да беше изгубилъ той едната си ръка. Въ същія денъ, като мислаха да са венчаватъ, ударатъ Россите Маріенбургъ, и освояватъ го: и тамъ са погубили реченній офицеръ. Накои си руски войскари намерватъ Екатерина скрита въ една пещъ, и като скомъ плачка, продаватъ ж на Генералъ Меншикова. Той ж проважда на сестра си, којто ж пріе съ таквасъ любовъ, каквато беше пристойна на истинското достоинство, и на таквасъ хъбость, юре и на злочестіето, въ което са беше намерила. Тъкъ ж позна Петър Великий, а остана поразенъ отъ писмото (фисюрг.) на лицето ѝ. Додѣ и на утрешнія денъ, разговори са съ нея, предложи ѝ някакви предложенія, удни са на високія ж раз-